X. évfolyam. Csáktornya, 1893. deczember 24-én 52. szám.

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési dijak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

MURAKÖZ

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tiszti önsegélyző szövetkezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . 4 frt
Fél évre . . . . 2 frt
Negyed évre . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtatnak:

Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukes M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyilttér petitsora 10 kr.

Karácsonyra.

Korban a minden szokást, törvényt, életrendet átvarázsló, átformáló korban — mely sietve rohan egy második század ismeretlen egyéni és nemzeti megpróbáltatása felé — voltaképpen csak a maihoz hasonló ünnepen derül fel az ember filozofiától megkesernyésedett lelki mivolta. Mert az ünnep hangulatában el kell ismernie még a legschoppenhaueribb kedélynek, hogy jól lehet az ismeretlen szekulum vezető eszméi most csiráznak, és mi, a régi eszményekben megcsontosodott emberek, nem tudjuk hová fog vezetni mindez, hogy jól lehet, mi egy kis tulzott pessimismus erkölcsi nihilizmusával vádoljuk a findé siéclét: az emberiség végképpen nem vesztett el még ennek a földnek és az emberiségnek.

Miért?

Azért, mert nem látom ma a népet ünnepi hangulatban. Mert didergő tagokkal, de kün, egy szegényes ház piczi ablakánál figyeltem meg az este a kivillanó fényt és a kiszürődő poezist, mely egy kis kezdetleges, bizony gyöngén feldekorált és kiviaszkgyertyázott karácsonyfa miatt az egy szerü háznépet majd a tuláradás megfeledkezett örömteli dicsőségéhez juttatta.

Nem féltem a népet, melynek ünnepei és azokon hangulatai vannak. A fenyőgalyak nyujtotta naiv családi öröm, a betlehemi mysteriumok, az egyházaknak megindító ünnepe, a karácsonyi népszokások se szeri, se száma: mind kiapadhatatlan hangulatról beszélnek és tisztelt pessimizmus eskütt katonái, önök nagyon elhajtják a sulykot, mikor az emberiség morális elzülését hirdetik. Mert egy-egy szent karácsony annyi ellévelyedett embert vezet vissza az atheizmus taposott ösvényéről. A családi karácsonyestének poesise mily sok fásult szivet engesztel meg, s nyit meg a szelid, nemes érzelmek számára. Óh, mi tudjuk, mi jámbor nyárspolgárok, hogy önök t. agglegények, fagyos, örök-egyforma agglegényi jelenkorukban epés irigykedéssel vesznek körül mi bennünket, akiknek kicsinyes gondjait — hogy mezitlábos gyermekeink dermedő lábszáraira hol vehetünk olcsó lábbelit, (a mit a »Jézuska hoz«) hogy nevették önök.

De most, hogy a családi enyhefészek melegében ünnepeljük a mindenekre gondoló égi hatalmat, gyermekeink ártatlan arczáról mosolyog le a boldogság és hálaadó áhitat, a részvét borzalmával gondolunk önökre, hogy a mi nyárs polgárias ünnepünk között mint vesznek köszvényes lábaik sajgó fájdalmai ellen lábvizet és hirdessék a pessimizmust. Hát csak olvassák Schoppenhauert továbbra is egy fütetlen agglegényi szobában; — mi hirdetjük családi örömünkben a mindeneket megáldó istent, ki az ember örömére fenyőgalyas szent karácsonyt lelki megenyhülésünkre, hitünk erősitésére, képzeletünk gyönyörködésére megadta.

Zugjatok harangok, örüljetek kis gyermekek!

Mutassátok önérzetes dicsekvéssel, hogy a Jézuska imit hozott, a mi örömünk egyesül a tiétekkel és ebben az ünnepi hangulatban hirdetjük: hogy az emberiség egyetemének erkölcsét ne féltsük. Még van ünnep ezen a világon, a mikor lefosztja az ember lelkéről az élet hétköznapának minden rut tapasztalását, a hitetlenségnek baczilusait, melyek a kenyérszerzés nehéz csatáiban minden alkalommal oly hatalommal irányitják a szkepszis felé az ember lelkét . . .

Ünnepelünk tégedet poezisben legszebb ünnepe a beérkező tél apónak, Scymbolúma az önfeláldozó anyának és legmegbizhatóbb diadala a csak most érvényesülni kezdő demokráczián ák Ő egy zsupfonatos bethlehemi istállóban született, de alacsony sorsából csupán emberi tulajdonaival népeket vezetett a humanismus nemes eszményébe. És ezred évek után áll e tan, habár iskolák küzdenek ellene, melynek egyik fattyu hajtása nagy, váltig Schoppenhauert emlegető atheista . . . »Mi hiszünk és ünnepeljük a karácsonyt«.

V. L.

A „Muraköz" tárczája

Az erdő karácsonyestje.

A falusi uri kastély termeinek ablakain át ragyogó fény szürődik ki a ködös téli este levegőjébe. Benn az iromba falu illatos, meleg légkörü termekben csengő kaczaj hangzik a kandalló melől. A kankalóban nagy mohósággal ölelik, nyaldossák a lángok a fahasábot, barátságos melegitő fény szökell a szeszélyes faragásu nehéz butorokra s mögöttük sötét árnyak rajzolódnak szerte-széjjel. A nagy terem egyik szegletében egy hatalmas, nehéz kékes teritővel letakart asztalon lobog a szamóvár kékes tüze, mint a kék tavon a lidérecz-tüz. Karcsu fehér ruhás leányok, éltes delnők, férfiak járnak-kelnek nesztelen a ringó szönyegeken végik egy másik fényes nagy terembe, melyben halomra hever a sok drága, fényes csecsebecs, akár egy gazdag napkeleti bazár hüvös boltive alatt: puha, sikamlós bársony susogó szivárványszin selyem, a gyermekszoba sok ezer apró játékszere, repülő angyalkák, ezüst arany pilangók, aczélkék szitakötők, ragyogó csillagok, szines lampionok. A Jézuska hozta, a gazdagok Jézuskája!

A sötét, kárpitos ottománon valaki a nagy meleg miatt panaszkodik, kinn vonit a szélvész és az ablakhoz vagdalja a zuzmorás havat, csikorgatja a kastélytető kakasát, a házi eb szükölve kaparta a folyosó ajtót, benn pokróczán felrikkant a csenevész öleb, a csengő haragja végig rezeg a fülkés folyosón, kis szünet után kitárul a teremajtó... hozzák a karácsonyfát. Valami üde áramlat vonul nyomában, midőn átviszik a termen a másik terembe, a sok mesterséges, drága csecsebecs közé a szabad természet viruló gyermekét. Még csilingel összeverődő, húsos levelü ágain a zúzmora, sötétzöld lombja közül kinevet a törzs vörös szine, illata szétoszlik egyre jobban, végre erőt vesz a terem émelyitő, nehéz illatán. Simitják, illesztgetik a nehéz bronzcserépbe, hogy erősen álljon, el ne dőljön a nagy, gazdag teher alatt.

A marczona, deres szakállu erdőőr, ki a karácsonyfát hozta, körültekint, — mintha átborzadna, sarkon fordul, s köszöntve kisiet a — melegre.

— — — — — — — — — —

Kinn a szélvészes éjszakában egy ember halad el a gyalog ösvény szüken taposott csapáján az erdő felé. Kutyája előtte szaladgál, félre ugrik a hómezőre, fekete árnya eltünik a szük látókörből, s nem sokára hallani csaholását messze a sötét erdők viszhangos széle felől.

Az ösvény bekanyarodik az erdő vak sötétjébe. Nehézkesen lódul föl-alá a hóval terhelt leveletlen ág. A korhadt letörik a teher alatt s tompa koppanással hull a hóra fagyott üveges zománczra. Az ágtörés, s a terhes ágakkal küzködő szél sivitása egyedüli hangja az erdőnek. Mélyen benn a rengetegben, a sötétség derengeni kezd, egy-egy bágyadt vörössárga sugár végigcsillanik az ágösszevisza között s megvilágitja percze a havas prémet, a sötét, termetes törzseket és az ösvényen átsurranó fülest, a mint hajszoló kutya elől inal. Nemsokára kiválik egy kis fényes ablakocska, előtte megáll egy árny bekoczogat, a kutya csikorog s látni amint a kitódulo meleg levegő ködében belép családja körébe az erdőőr. Kicsi ötlépésnyi a szobácska mázos banyakemencze szörja melegét, két ágy, egyszerü asztal, a fal mellett elfutó fenyőpad, nehány szék láda összes butora. Az asztalon fehér teritőn áll egy kis karácsonyfa — a gazdagok karácsonyfája: aranyja a sárga alma, a sárga mézeskalács, ezüstje a tölgyről szedett fehér zuzmó szakáll, csecsebecse, egy-két tésztából sült baba — szeme, szája aszaltszilvából való — nehány igénytelen bölcsőcske, szekerecske, melyet sajátkezüleg faragott s festett be a malina bibor nedvével, az édes apa; — disze, fénye ez a végtelenül bájos-boldog mosoly, örömtől ragyogó szemek fénye, mi egy fiatal asszony s két rózsás arczu gyermek ajkán fakad, szeméből szökell elő.

— — Kinn egyre vonit a szélvész. A fatetők ágai tompán verődnek össze, mint a párbajt vivók szablyái. Az erdőnek semmi-semmi fénye. Mintha kiölt volna a tél szigora minden életet abból a szép, boltives templomból, melyben nyár szakán ezer dal hangzik boldogságtól, vágytól, szerelemtől; mintha a fehér hóteritő megdöbbentő nyugalom szemfedője lenne, mely alatt az életnek még csirája is kiveszett egészen. Pedig nem úgy van — — Hosszabb idő óta esik a hó.

A milliárd fehér kristályt táncztba üzi a sivitó szél, majd lesurran a gircses-görcsös tölgy leveletlen ágai, a fenyűk zizegő piramisai között erdő avarjára esett hó fölé, szilaj kézzel belemarkol, s haraggal hinti, szórja, csapkodja szerte-széjjel, hogy csak ugy porzik tőle az egész erdő. A szarvas és az őz remegve áll a fiatal erdő sürün nőtt fái között, s csodálkozva tekintve a hófuvatagba. Az éhség űzné ki az etetőkhöz, hol szénát, zabot, sőt ledöntött rügyes fát talál gon-

Tudnivalók a meteorologia köréből.

(Folyt).

5, 1888-ben a légnyomás maximuma 764·7, minimuma pedig 726·9 volt. A hőmérséklet maximuma augusztus hó 1 én volt 32·8°, minimuma 6·90° márczius 19 én. Január háví csapadék 21·8 mm. eső 1 napon, hó 4 napon, havaseső 2 napon volt. Február havi csapadék 64·85 mm volt, esőzött 1, havazott 6, havaseső esett 1 napon. Márczius havi csapadék 110·27 mm, 8 esőzés, 4 havazás ès 2 napi havaseső után. Április havi csapadék 76·75 mm volt, az eső 7, hó pedig 1 napon esett. Május havi csapadék 77·05 mm, az eső 10 napon esett. Junius havi csapadék 80·32 mm és 7 napon esőzött. – Julius hóban 165·57 mm a csapadék és 16 napon esőzött. Augusztus havi csapadék 130·95 mm, 10 napon tartó esőzés után. Október havi csapadék 110·95 mm volt és 7 napon esőzött és 1 napon havazott. November havi csapadék 24·88 mm 4 napi havazás után Deczember havi csapadék 22·30 mm és 2 esőzés. 1 havazás fordult elő. Az évi csapadék özszege 890·14 mm. Az első havazás október 19 én az utolsó április 7-én volt. Az első fagy —0·4° hideggel október 21 én; az utolsó fagy márczius 7 én fordult elő. Jégeső egy izben volt.

6 Az 1889. évben a légnyomás maximuma 766·3, minimuma pedig 729·9 volt. Ugyanez évben a hőmérséklet maximuma 34° volt julius 14-én, minimuma —14° márczius 8-án. A január havi csapadék 20·30 mm. A hóban 5 napon havazott. Február hóban a csapdék 69 mm volt, a midőn 8 napon havazott 1 napon hó és eső volt. Márczius havi csapadék 118·32 mm volt, esőzés 5 napon, havazás 3 napon jelentkezett. Április hóban a csapadék 60·66 mm volt, 10 napon esett az eső, 1 napon hó és eső és 1 napon jégeső. A május havi csapadék 88·50 mm és 10 esőzés és 1 napon jégeső volt. Junius hóban a csapadék 75·75 mm volt, esőzés 10 napon fordult elő. A julius havi csapadék 148·85 mm volt 8 napon előforduló esőzés mellett. Az augusztus havi csapadék 75·85 mm volt s esőzés a hó 14 napján fordult elő. Szeptember hóban a csapadék 158·28 mm volt és 15 napon esőzött. Otóber hóban csapadék 136·55 mm volt 15 napi esőzés következtében. November hóban a csapadék 60·89 mm volt 1 esőzés, 1 napi hó és 2 napi havaseső által előidézve. Deczember hóban a csapadék 19·90 mm volt, 1 napon esőzött s 6 napon havazott — Az egész évi csapadék összege 1035·13 mm volt. Az első havazás november 26 án, az utolsó pedig április 17-én volt. Az első fagy november 13-án reggel 7 órakor, az utolsó márczius 8-án volt. Jégeső az egész évben 2 napon fordult elő.

7 Az 1890. évben a légnyomás maximuma 764·4, minimuma 730 volt. A hőmérséklet maximuma aug. 20 án 34·2° minimuma medig márczius 5 én —8 volt, A január havi csapadék 19·55 mm s 4 esőzés volt Február hóban csapadék 10·33 mm és 3 havazás fordult elő. Márczius hóban a csapadék 6·70 mm volt, 5 napon esőzött és 2 napon havazott. Április hóban a csapadék 180·23 mm volt és 12 napon esőzött. Május havi csapadék 47·80 mm volt s 12 napon esőzött. Junius havi csapadék 116·95 mm és 9 napon esőzött. Julius hóban a csapadék 92·95 mm volt. 11 napon jelentkező esőzés mellett. Az augusztus havi csapadék 70·25 mm volt s a hó 13 napján esett az eső Szeptember hóban csapadék 168·15 mm volt s 6 napon fordult elő eső. Az október havi csapadék 149·80 mm volt esőzés 12 napon, havazás 2 napon és havaseső szintén 2 napon észleltetett. — November hóban a csapadék 76·90 mm volt, 12 napi esőzés, 2 napi havazás és 1 napi havaseső mellett. December hóban a csapadék 140·50 mm volt, eső 2 napon, havazás 7 napon észleltetett. Az évi csapadék összege 1059·58 mm-t tesz ki. Az első havazás október 22-én, az utolsó márczius 5-én fordult elő. Az első fagy szeptember 22-én reggel 7 órakor —0·6° az utolsó április 13-án reggel 7 órakor —1·4°-kal észleltetett. — Jégeső az év folyamán 3-szor volt.

Közli: **Jenei G.**

(Folytatjuk).

Különfélék.

Kérelem Kérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek az utolsó negyed alkalmával előfizetéseiket megujitani s a hátralékokat beküldeni!

— ***Boldog karácsonyi ünnepeket*** kivánunk lapunk minden olvasójának, előfizetőjének és t. munkatársainknak! A szeretet ünnepén legyen minden házban boldogság, megelégedés, öröm és Isten áldása!

— ***A protestáns isteni tisztelet*** karácsony első napján délelőtti 10 órakor a képezde zeneterméhen lesz megtartva.

— ***A Gáspárits-szoborra*** Tóth István urad. tiszttartó ur 1 frtot volt szives a gyüjtő-bizottságnak beküldeni

— ***Időjárásunk.*** A mult évi deczember hóban a hőmérő egyik napon ugy mint a másikon 0 alatt volt, ugy hogy a hideg —12·4 szállott s a legmelegebb nap volt +6·4°. A f. é. deczemberben oly rendkivüli meleg napok vannak, hogy a hőmérő 7, 8, 9 fokra emelkedik, mi nagyon természetes a növényzet ujra éledésére nagy befolyással van. Igaz hideg nap csak egyszer volt decz. 5-én —11° hideggel.

— ***Esküvő.*** Pollák Bernát helybeli óraműves e hó 25 én vezeti oltárhoz Aradon lapunk kiadójának Strausz Sándornak kedves nővérét Terézt k. a Sok boldogságot a fiatal párnak!

---

dozójuk a szarvas és őz elé, makkot a vaddisznónak, tüske alá szórt magot a didergő madárseregnek, — vagy ki az erdő melletti vetésekre, vagy csak nehány lépésnyire a malina zöldes leveleiért, de az itéleti idő mintha békót verne karcsu lábaira.

A hó alatt sunyit a szegény szürke nyul, a vizmosások gödreiben, vagy a görcsös gyökerek között. A hólepel meleget tart, nem hallja a neszt, mely a szél nyomán kél az erdő gizgaza közt, s a félénk nyulszivnek ez is elég. A madarak felborzolt tollakkal lehuzódnak az ágra, vagy a bokrok alá. A varjak károgva vonulnak a hófuvatag fehér felhőiben rehés szárnycsapásokkal a falvak gőzölgő, meleg trágyahalmazai felé. Izgatott sietséggel vagdalja a fakérget a zöldruhás vadász, a harkály; a vékony ágakon bizseregnek a czinkék, száraz hangon hivogatva, biztatgatva egymást, mig a sármányok, rigók benn kóborolnak a kertek között, a könyörületes emberek közelében. Kinn, ahol a végtelen hómező fehérsége megszakad, s kilátszik az anyaföld meztelensége, az árokpart czérnafű-hodálya alatt dideregnek az éhes, ösztövér fogolycsapat, a nyári szabad, vidor serege. Kis szemecskéik aggódva tekintenek a gomolygó fehér összevisszába, mely minden tájékozódásnak véget vet, előbbi a rókát s a fekete lófark-hurkot, mivel a falusi kamasz vadász a sovány pecsenyére. A befagyott nyelvü kigyódzó patakocska fölött, mely nyáron nefelejtsekkel mulat s a füz beléhajló ágainak regél — egy eleven drágakő nyilallik végig, a ragyogó tollu jégmadár s hallatja sürüen átható hangját: ti-i ti-i.

Ez a kemény, haragos, rettenetes idő még olyan filozófus állatot is kizökkent kerékvágásából, mint a róka koma. A palotában meleg van, ha lehuzódik a füvel bélelt oduba a hideg ellen nem lenne panasza — de a reggeli, ebéd, vacsora. Nyáron teritett az asztal. Ostoba vigyázatlan süldő, sárga száju madárfiók, a sásközött bujkáló fiatal vadrucza, mekkenő özgida, fogolytojás, lusta fürj kerül mindég étlapjára; a szálas gabonában észrevétlen szöheti csatatervét a tanyák tyukketreczei ellen s ha ledől a jószág, fedetlen hagyja az egérvárak kapuit — szabad és biztos a győzelem. De télen, ha hóteritő föd mindent, megérik esze a nyulnak, madárnak és a nyom elárul minden gazságot — akkor felkopik az álla. Ilyenkor egész napon át szaladgál a mezőkön, keresgél, kutatgat s mégis legtöbbször éhesen bandukol tanyájára. Benn a tölgyes völgybe hajló sikján, hol a fakadó ér körül tócsa futott széjjel, melynek környékét sás és bozóterdő foglalja rámába: ott tanyaz a vaddisznó. Ösztövér mint a többi szabad polgár. A jeges földeken fél turni s a farkas közelléte is bántja. — Koldus, éhezik, nyomorog, tengődik mind, s elrémül ha leszáll a téli alkonyat szürkés-pirossága. Nappal az éhség sanyargatja, az éjjeli nyugalom sem adhat erőt, mert akkor ébrednek azok, melyek csak a sötétet szeretik, a rablók, a gyilkosok. Mindegyik korán elsiet vaczkába, fekvőhelyére, s ágára a madár, hogy szimatja veszszen mire ők ébrednek.

Mire elnyugodtak, az erdő betelelett sötéttel. Csak néha hangzik csipegés vagy vakkantás, a mint elhelyezkedik éjjeli nyugvó tanyáján az állat azután csak valami mély, borzogató moraj szól a szél nyomában, mintha minden fatörzs, faág egy-egy rejtett hangszer hurja lenne. Ha elál a szél, mélységes csend hallgat körös-körül, az a mély sejtető csend, melyre erős, ilyesztő hangot várunk. Ezt a hangot várja benn a rengeteg mélyében egy bundába takaródzott fegyveres ember. Kutyája lábához simul, nem mer elfutni a csapák után.

Az a várva-várt riadó meg is harsan, mely az erdő éjjeli életének preludiuma. Megremeg rá minden nyomorgó állat. Az erdő zugában a ledőlt fa korhadó teteme alól előzi éhsége a farkast. Megnyujtózik midőn kilép vaczkából, nyelvével körül simitja rettenetes száját s előre nyujtott fejjel bele ródija csatajelét az erdő nagy csendjébe. Ideges rángás fut végig az özecske testén s remegve simul koronás párjához. Visszhang felel a borzalmas harsonára; az ösztön csapatba üzi a rablókat.

Az ezeres tölgy bütykös görcsös ágvillája fölött két zöld ágvillája jelenik meg, a mint felnő s álmos szempilláit a hiuz Karmát belevágja s bacsos kétegbe s szánt és hasogat vele.

A sziklás erdőrész felől átsivit az erdőn a vadmacska mérges hangja s közbeszól a róka utálatos ugatásával.

Ha holdvilág bukkanna elő, látná a vidrát, amint a hóban taposott csapásán a sellőkre oson. Kezdődik a rablás, gyilkolás. A szarvas csapáján kering a farkas, a nyulak vaczkába csuszik a róka, fagról omlik a vadmacska a gyenge özre. Ezer kis apró gyilkos szövi gyilkos tervét a sötét leple alatt. Zaj, ordítás ritkán hangzik a csatajel után, csak a süppedő hó sistereg a rohanók lábai alatt, egy-egy száraz ág pattan a ráugrott teher alatt, csak néha szakad fel az erdő visszhangos mélyén valami kétségbeesett, remegő haláljaj ha czélt ért a gyilkos.

S ha szél indul s panaszos sivitásokkal segit a jajgatónak s haraggal verdesi üres, száraz ágait ként egymáshoz a zuzmorás ágakat, akkor szét teriti bundáját az erdő őre benn a vadon mélyén, mert meleget éres szétárasztani aczélos testén, azt a meleget, mitől más ember összeborzad... Hallgatja, hallgatja éjtéli időig mikor benn a békés kis faluban a templomba hivogat a kis harang s utána felhangzik az ének:

... Csordapásztorok, midőn Betlehembe
Csordát őrizének éjjel a mezőben...

Szombatfai.

— **Megyei közgyülés.** Az e hó 11. és 12-iki megyei közgyülésen 1) elnöklő Svastics Benó főispán ur megnyitó beszéde általános helyeslással találkozott; 2) árvaszéki ülnöknek Nagy Lajos árvaszéki jegyzőnek pedig dr. Csák Károly megválasztattak; 3) a Zala-Egerszegen létesitendő főgymnasium segélyezésére 5000 frt évi segély szavaztatott meg; 4) a közigazgatási bizottság kilépő 5 tagja ujból megválasztatott; 5) a dohánytermelésnek Tapolcza vidékén leendő meghonositása ügyében a pénzügyminiszter ur megkeresteték; 6) az igazoló-választmány kineveztetett, illetve megválasztatott, 7) megállapittatott a katonabeszállásolási pótadó és kártalanitás (egy ember után 10 kr. 1894 re. az 1893 ik évre tekintve a köszegi hadgyakorlatok okozta kényszerhelyzetet egy ember után 5 kr.); 8) a vármegye népoktatási intézeteiben a Jókai-ünnepélynek (jan. 6.) megtartása kimondatott; 9) az alsó-lendva-regedei és keszthely-sümegi vasut segélyezése elvileg kimondatott. 10) Csáktornyán a második gyógyszertár ügyében beadott kérvény pótlás végett visszaadatott. 11) Bellatinczon a fiókgyógyszertár önnálósitása ügyében pártoló határozat hozatott

Halálozás Kohn Herman csáktornyai kereskedőt és családját sulyos csapás érte, ugyanis édes anyja Kohn Terézia életének 66-ik évében f. hó 16-án elhunyt. Béke poraira!

— ***Meghivó!*** „A szegény tanulókat segélyző egylet Perlakon" a városi vendéglő nagytermében 1893. decz. 31 én, saját pénztára javára, tombolával összekötött zártkörü Szilvester-estélyt rendez. Kezdete 8 órakor Belépti dij: 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— ***Sárközy Sándor*** jeles magyar zenekara folyó hó 27 én — szerdán — este 8 órakor a »Szeivirth«-kávéház helyiségében hangversenyt tart. A zenekar tagjai e helyen is kérik a t. közönség pártfogását.

— ***Köszönetnyilvánitás*** Folyó hó 16 án tek. Tóth István urodalmi tiszttartó ur a királyi járásbirósánál mint tanu szerepelvén, a tanuságért kapott összegből 2 frtot a községi elemi népiskolai szegény tanulók tanszereire ajánlotta föl. E szives jóakaratu adományért fogadja a T. tiszttartó ur e helyen is a szegények nevében hálás köszönetem kifejezését. Csáktornya, 1893. decz 20. Jeney Gusztáv, ig. tanitó.

— ***Meghivó.*** A balaton-füredi fiatalság az Erzsébet szeretetház gyermek-zenekara javára f. évi deczember hó 30-án B.-Füred fürdőn, a Kisfaludy-vendéglő helyiségeiben hangversenynyel és szavalattal egybekötött tánczestélyt rendez.

— ***A Muraközi Naptár*** XI-ik évfolyama a muraközi horvát ajku nép számára Fischel helybeli könyvkereskedő kiadásában megjelent. Szerkesztette: Margitai József Ára 20 kr. Tartalma naptári rész, Loretói Szüz Mária, elbeszélés Kollay Emanueltől, Az árvák és az angyal, elbeszélés Glád Ferencztől, A mi vidékünk, vers, Kutnyák Mártontól, Ki hiszi, ki nem, elbeszélés, Kollay Emanueltől, Közegészségügy, Adomák képpel. Valami idő rövidités ül, Glád Ferencztől, Vásárok, Hirdetések.

— ***Mellbetegek oltási gyógymódja.*** Dr Lőrincz Ferencz tüdő és szivgyógyászati intézetében (Budapest Zöldfa-utcza 43) a mellbetegek beoltása naponta d. e. 10-12 óráig eszközöltetik Eredmény kitünő.

— ***A magyar szabadságharcz történetéből,*** Gracza György gyönyörü munkájából, melynek első füzetét országszerte a legnagyobb lelkesedéssel fogadták, ma jelent meg a második füzet. Az eleventollu szerző folytatja benne a márczius 15-diki dicső események leirását: hogyan állapitották meg a tizenkét pontot, hogyan olvasta fel Petőfi a „Talpra Magyar"-t, hogyan készült a szabadsajtó első terméke stb) Ezt a füzetet is rendkivül érdekes és kivétel nélkül jól sikerült képek diszitik. Mindjárt a füzet elején ott van Jókai fiatalkori arczképe, melyet Vachott Imréé követ; a többi képek: a Landerer és Heckenast nyomda 1848 ban a pesti nemzeti szinház 1848-ban, Egressi Gábor, a Talpra magyar dallama, ugy, a mint azt 1848. márcz 15-én Kálozdi János megkomponálta, a szabadsajtó első példányának fölmutatása a nép előtt, a nemzeti muzeum előtti népgyülés, Táncsics Mihály arczképe, egy 1848-iki gunykép: »Kard és Czopt", a „Talpra magyar" hatása cz. nagy allegorikus kép, a budai helytartósági épület 1848-ban és végre az államfoglyok kiszabaditása Végre van e füzetnek is nagyon érdekes külön melléklete: a közcsendi bizottmány első proklamacziója a közönséghez, még pedig ugyanolyan papirosra és ugyanolyan betükkel nyomtatva, mint az eredeti A mint látható, a kiadóczég (Wodianer F. és fiai) hiven beváltja az illusztrácziókat illető igéretét; valóban nincs magyar mü, mely e részben versenyezhetne a Szabadságharcz Történetével. E füzet is, mint az előző, 30 kr.-ért kapható.

— ***Gyermekek Ujsága.*** Ismét megemlékezünk Pósa bácsinak a kis ujságjáról. Az én Ujságom-ról. Kénytelenek vagyunk vele, mert az aranyos, minden izében magyar szellemü kedves kis képes ujság szinte kihivja maga iránt a figyelmet. Csupa mese, vers, kép csupa aranyos tollal megirt apróság ez a kis ujság, a gyermekek szivelelke gyönyörködtetésére. — És van e ennél kedvesebb karácsonyi, uj évi ajándék? — Összetörik a legdrágább játék, megunja azt, ha még olyan szép is, de az ő képes ujságját nem fogja megunni sohasem, a mig gyermek marad. Türelmetlenül, szeretettel várja azt minden vasárnap, hisz ez az ő legkedvesebb barátja. — Mesél neki, regél neki, oktatja, mulattatja őt. Megtanitja őt magyarul gondolkodni, megtanitja őt hazaszeretetre Az én Ujságom ára negyedévre 1 frt, s ezért a kis összegért tizennégyszer köszönt be a gyermekekhez, tizennégyszer okoz nekik örömet. Ez a legbecsesebb és a legszivesebben látott, de egyszersmind a legolcsóbb karácsonyi ajándék.

— ***A Fővárosi Lapok*** ujévkor pályafutásának XXXI-ik esztendejét kezdi meg. Az uj szerkesztőség, mely Szana Tamással élén 1893. január elsején vette át a lapot, a lefolyt egy év alatt mindent elkövetett, hogy a magyar irodalom ez egyetlen naponként megjelenő közlönyét az irodalomnak művészeteknek s a mozgalmas fővárosi társaséletnek minden irányban független orgánumává emelje Hogy mennyiben sikerült elérni azt a szinvonalat, melyet a szerkesztőség egyetlen perczre sem tévesztett szem elől, arról a lap olvasó közönsége a lefolyt esztendő alatt bőven meggyőződhetett. A hirszolgálat pontosságán és megbizhatóságán kivül főtörekvését képezte a szerkesztőségnek, hogy ugy a lap általános népszerüségnek örvendő társadalmi, irodalmi és müvészeti vezérczikkei, valamint regényei, novellái, költeményei aktuális czikkei, napi érdekü croquirjai, nemkülönben irodalmi és müvészeti kritikái a meggyőződés szabadságának függetlensége mellett mindenkor magas irodalmi szinvonalon álljanak Ebbeli törekvésében a szerkesztőséget a legkiválóbb irók és cikkirók tekintélyes gárdája támogatta. Irodalmunk legnagyobb mesterének Jókai Mórnak nevén kivül a lefolyt év alatt Szász Károly, Vadnai Károly, Endrődy Sándor, Pósa Lajos, Abonyi Lajos, Lauka Gusztáv, Lévay József stb. neveivel találkozhattak az olvasók Nincs terünk mindama fényes hazai és külföldi nevek fölsorolására, a kiktől a Fővárosi Lapok sürü egymásutánban közölt irodalmi és társadalmi czikkeket, költeményeket, regényeket és elbeszéléseket, legyen szabad csupán annyi megemlitenünk, hogy 1893-ban három eredeti magyar regényt és négy külföldit közöltünk a legolvasottabb irók tollából, — ide nem számitva nagy sokaságát amaz önálló novell sztikus dolgozatoknak, melyek összegyüjtve önmagukban is tekintélyes kis könyvtárt tennének ki. — A szerkesztőség különös gondoskodását fogja képezni azután is a sport és divat, melyekre gyakorlati szakembereket szerződtettünk, s melyek az elmult évben is az eshetőségig bő, s e mellet minden tekintetben pontos és megbizható, tudósitásokban voltak a lap hasábjain képviselve. A Fővárosi Lapok at mindezek után a müvelt magyar olvasó közönség szives figyelmébe ajánljuk, megjegyezvén, hogy a lap előfizetési ára marad a régi — 1 hóra 1 frt 40; évnegyedenként 4 forint. Január elsejével belépő uj előfizetőknek a kiadó-hivatal d italanul küldi a Fővárosi Lapok gyönyörü karácsonyi albumát. — Az előfizetés legczélszerübben postautalványon, következő czimmel küldendő: Fővárosi Lapok kiadóhivatala Budapest, Ferenczieк tere 3.

Köszönetnyilvunitás.

Mindazon t. ismerőseim és jóakaróim, akik felejthetetlen jó anyám elhunyta alkalmával részvétüknek adtak kifejezést valamint temetésén megjelenni sziveskedtek, fogadják e helyen is szivből jövő hálám nyilvánitását!

Csáktornya, 1893. decz 23.

Kohn Herman.

CSARNOK.

Karácsony.

Szálljatok le, szálljatok,
Betlehemi angyalok!
Özvegy, árva, annyi vár ma
Bú hegesztő balzsamot;
— Szálljatok hát, szálljatok le;
E napon az ég ide
Úgy se lehet messzire!

Szálljatok le, szálljatok,
Betlehemi angyalok!
— Anyja mellett annyi gyermek
Hall ma szépet rólatok...
Istenem, de hány van, a kit
Gondviselő hű kezek
Nem ölelnek ma se meg!

Szálljatok le, szálljatok,
Betlehemi angyalok!
Hozzatok a boldogokra
Egy kis enyhe — bánatot,
Hadd lássanak oda is, hol
Karácsonyfa sohse nyil,
Hol ma sincsen enni mit!

Szálljatok le, szálljatok,
Betlehemi angyalok!
Zörgessetek ma este meg
Minden piczinу ablakot?
S házikókba, palotákba,
Egy örömet vigyetek:
Boldog, édes ünnepet!

Szaboleska Mihály.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF

X. tečaj. Vu Čakovcu 1893. decembra 24-ga Broj 52.

S urednikom moči je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeči družtveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki otijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajučega činovničkoga družtva“, „Čakovečke šparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Božić.

„Narodil se kralj nebeski.“

Božić je najlepši i najradostneši svetek u celoj godini. S njim je u nas katolikah skopčano mnogo lepih navadah po, kojih nam uspomena na sv. božićne dneve ostane mila i draga, dok smo živi. I starci se ugodno spominaju nedužnog veselja, skojim su dočekavali u detinstvu Božič. I vu istini neima svetkovine, koja bi se u krščanskih familija slavila s tolikom čistom srdačnostjum kak taj svetek.

Vu svakoj skoro katoličkoj hiži prirediuju tom sgodom, malu svečanost. Toj svečanosti glavne su osobe. Dětešce Jezuš i blažena njegova majka — Marija; njim se pridružuju i angeli, a ovim pastiri. Malo je katoličkih familijah denes bez betlehema, koji se navadno budi na stolu budi u kutu sobe, nahadja. Okoli njega poredani su ne rědko božični dari za dobru i poslušnu děcu. Tim darom se navlastito raduju menjša děca, ar misliju, da oni izhadjaju od samoga dětešca — Jezuša.

Več na bdijuću večer (sv. postni) zažgu se svěčice pri betlehemu, na kaj zazvuči redovito u skladno glasnom spěvu i božična pěsmica iz nedužnih dětinjih grlah. Roditelji sad slušaju, sad se spominaju. Denes neima obloka, koji bi zastiral tminom bud sirotinju, bud tugu od očih ljudskih. Sve je razsvetljeno. Takvoj noči svaki ima srce pogledati u lice, ar iz tmine te noči rodi se svetlost světa. U pěvanju i razgovaranju primekne se i polnoč. Po dolinah razléže se več i tutanj zvonov crkvenih, navěšćujuć ljudem, da se je rodil Odkupitelj světa. Potlje tretjeg zvonjenja pristupi duhovnik pred oltar Gospodnji, pozivajuć „Gloriom“ vŏrne, da dičiju Boga, koji je poslal jedinorodjenog Sina svojega, na kaj zazvuči iz stotinah grla ljudskih, pri sprevadjanju složne mužike orguljah prelěpa božična pěsma: Svim na zemlji mir veselje, budi poleg Božje volje.“

Ma. kat. Vjestnik.

Kak su se starci posvadili.

IV.

I tak je bilo dan na dan. Jednomu i drugomu dodijalo živeti prez razgovora i razgovora i rěčkanja: nu kad nije drugać, dosta je, da jeden drugomu truca. Vinceku je bilo još kak tak. Svojom klupom, baš pod nosom Štrbcu, ljuti ga dan; nu Štrbec nemre nikaj, več mora gledaii obsěčenu lipu. Rajši bi platil vsaki dan nekakvu malu kaštigu (štrof), nego kaj mora poslušati, kak Vincak glasno zéše: a — au, ter pokašljava od manguvanja hm — ha — hm! Negda negda nemre se zdržati, več bi onak na pol glasa rekel sam za se:

„Lenjak jeden, kak hrče! Bedak je taj mladi Vincek, kaj toga staroga lenjaka hrani i dvori. Ovakvi ljudi dakak imaju vremena svaditi se ni za kaj: lénost ne vodi dobru!“

Srda terpela je više tjednov; Vincek na klupi je čital novine „Medjimurje — Muraköz“ i stare novine od krčmara, pozival k sebi penzioniranoga učitelja ter popil koji put šnjim liter vina sa kiselom vodom, a pri vsem tom nigdar nije spomenul suseda, akoprem je cěla to vrtno prebivanje s'ožil, prilagodil samo zato, da njega srdi.

Jednoga dneva ležal je Vincek na klup, kad začuje cinkanje zvončeka iz vrta susedevoga. Podigne se i vidi, kak se Štrbec oprtil krpami i košom, vu lěvoj ruki škropilo a vu desnoj zvonček, s kojim cinka, a gledi vu zrak, kam se bude sel roj čmela, koj je izletel iz njegova pčelinjaka (volnjaka).

„Aha — roj —“ pomisli vu sebi Vincek — „to mi je dobro došlo. Ve bumo videli, kak bude nespretnjak zvršil posel, pri kojem sam mu navěk pomagal. Tu bude bolja, da me ne vidi; nu ja moram ga ipak gledati . . .“ i pobral je starec svoje stvari ter se zavlekel pod klup kak kakov dečec.

Roj je sel na sljivu; Štrbec je položil na zemlju vrč s vodom i škropilo, sito i krpe i zvonček ter je otišel po lojtru. Za čas se je povrnul, nasloni lojtru i splazil je zakukoljen do roja. Težkom mukom odkinul je roj i strapal ga vu koš; ali se je né mogel obraniti, da ga nekoliko čmel nebi vu lice vpičile, a jedna prav na vrhu nosa. Poleg toga začehnul je sito na suhoj svrž, pretrgel je rame i potrl vrča.

„Težki posel — pregovoril je ve na zadnje Štrbec — opipavajuć nosa, koj je več hajda otekel.“ „Skoči dečko — rekel je onda slugi — vu hi u, donesi sekirku nekoliko dešćic i šalat špagovine iz komore.“ Dečko je odbežal. Starec je sel vu hladovinu, a Vincek je pazil izpod klupe, kaj bu dalje.

Ranjeni sused opipava opet boleći nos, pak je rekel glasno:

„Žaba — ali me je okinčila!“

„Žaba — to ti je priličen naziv za čmelu“ — zamumljal je izpod klupe Vincek. Prav ti je, znal budeš drugiput bantuvati postene susede!“ Tek je izišel izpod klupe, prestrě si surinu i legne si. Bil je zadovoljen, srečen, kak da je Bog zna kaj dobil.

Štrbec ga nije čul ter je počel za plotom javkati, a kak se je povrnul dečko, počel je vezati i popravljati svoje pčelarske sprave, kuliko se je dalo i moglo. Ali posel mu je išel sporo i težko od ruke: sito nije se dalo zakrpati, obruč je do kraja počil — ostavila ga strpjivost ter je počel kleti. Vu tom toga začul je, kak Vincek popěva svoju staru pěsmu: a — ah — au, te hm, hm!

Bil bi najrajši hititi vse na stran i oditi, ali se svladal i nastavil je delo.

„Ali je vugodnu ravnati vu hladu stare kosti,“ oglasil se s klupe Vincek.

„Lenjariti, lenjariti!“ dodal je Štrbec, i delajuć dale, a da se nije ni ogledal.

„Mogli bi i drugi tak, da nisu svoje glave“ ozval se opet glas sa prek plota. Štrbec je prestal delati, da čuje, kak bu još rekel sused. Bolju ga ubodi od čmel na licu, a vezda ga još jakše bode jezik zlobnoga suseda. Nije mogel, a da nevikne glasno:

„Moglo bi biti, kad bi vsaki mogel, da krade Bogu dan, a živi od tudjih čulov!“

„Moglo bi i tebi biti drugač, da nisi lipu obsékel“, odgovoril je Vinczek.

„Pod stare dneve hudovati — nije ljepo i dično“, opet je rekel Štrbec.

Na to za uti koji čas Vincek pak je i opet počel svoj: a — au i hm, hm. Nazadnje je kakti sam sebi rekel: „Ali se razmenju ljudi vu posel! Ovak se roji doli jemljeju!

Štrbec se razsrdi, al se je svladal, i nije rekel nikaj, več je delal dalje. Ali neda vrag mira Vinceku ter je počel opet:

„Vzeme se sitó i razčešle se; vzeme se obruč i potere se. Onda ze veže i krpa a sunce žge pleši u glavu, ar se obsékla lipa. Mudra glava, kak ti se izneveril mozak (mozdjani)!“

To je bilo preveč! Plešiva (čelava) glava, glava prez mozdjanov; nije li to prezbožno? i reče: »Nemreju oplešiveti, koji cěle dneve ljenjare, a děca ih hrane. Stojaću vodu pokriva dljen. Ljenjak nezna za sedem darov Duha svetoga.“

Bil je red na Vinceku, da po lje opet koju rěč prék plota; nu nije mogel tak hitro, da najde koju papricirano. Onda je zlobno:

„Tak luk na nosu i otekline na vratu, to su dari Duha svetoga nespretnomu čmelaru. Da nisu ljudi premudri, rasel bi luk, gde mu je Bog mesto odredil, a né na nosu!“

Štrbec je mislil, da bude Vincek napokon očem drugom govoril; nu on neče, več navěk iste diple. Pograbil ga gde ga najgorje boli ter ga peha kak iglom vu srce. Hotel se stati i reči mu kaj mu slina donese na jezik; nu svlada se, pobere svoje stvari i otide. Nu jad nepresta bésniti vu njegovoj duši. Zakaj mu neda mira? Kaj hoče? Somu mora biti konec. Kaj več nebude više smel vu svoj lastoviti vrt? Pokazal bu on njemu luk i roj! Čemu stoji ta lipa ovdi? Kaj iz pod nje sluša izhavanja njezin pravi vlastnik? Čekaj, stari tepec, zutra vu zorju budem ja tebi pokazal luka i voja! Onda nebude sunce

žgalo samo moju plešivu glavu, več i tvoju praznu tikvu!"

Misel, koja je stopram nikla vu njegovoj glavi, prešla je vu čvrstu odluku. Povrnul se i viknul črez plot:

„Zutra bum posékel lipu. Ako bude kakov kvar, budem platil. Da nebude potlji suvišne svadje, povrnul sam se, da ti to povém".

Vincek, kak da bi ga strêla vudrila. Stal se je iz klupe; nu Štrbca je več nestalo. Kaj če i on drugo več zdignul je surinu i odišel vu hižu.

Kad je Martinu otec povedal, kaj je Štrbec rekel, zmêšal se i on vu stvar.

„Japa, niste dobro včinili. Zakaj ste pehnuli vu Štrbca, kad on nije vam nikaj zakrivil? Kaj budete stim dobili, ako Štbec poséče lipu, hočete li navêk žnjim živêti vu svadji i jalu? Neznate li, da se stvar tiče i nas drugih?" Pri tom rêč „nas" naglasil je Martin osobitim načinom.

„Kaj bi ju posékel? Im to nije drugo nego su prazna rêči." Odgovoril je otec, da vmiri Martina.

„Budete videli. Im kaj bu Strbec s lipom, dok mu neslužli ničemu, zvun, kaj ga izpod nje bantujete i grizete?" Rekel je Martin.

„Nebude to vse tak," nastojal je otec da vmiri sina. „Kad se prespi Štrbec, on bude drugač mislil i govoril. Lipa bu ostala kak je. Kaj misliš, nebi li mi obedva išli zutra rano vu vrt, da vidimo?"

Vincek je ove rêči rekel blago i mirno. Znemirilo ga, kaj je Martin zle volje. Videl je da nije Martinu do lipe, al toliko više do Anke i do toga, da nebude razdora izmedju suseda. Kaj se njega tiče, on je vu istinu na Štrbca nazlob vzel, ter nije požalil ni jedne rêči, kojom ga je zbantuval.

Kad je stari Vincek v postelju legel, bil je sam sobom zadovoljen kak nigdar. „Ovomu sam povrnul žal za sramotu; luka i roja nebude zaboravil dok bude živ." Spal je sladko kak vu ulju.

(Konec sledi)

KAJ JE NOVOGA?

— Prosimo poštuvane naše predplatnike, naj nam na početku zadnjega fertalja predplatne zaostatke po pošti pošleju i predplate za novi fertal ponoviju. Cena naših novin je: Za jeden fertal 1 frt, za pol ljeta 2 frt. — Sim našim čitatoljem želimo srečne i dobre božične svetke!

Nj. Veličanstvo kraljica Jalžabeta.

Njezino Veličanstvo carica i kraljica Jalžabeta stigla je na jahti „Greiff" 9. decembra vu Algir. Pokehdob kraljica putuje vu najstrožijem inkognitu kakti grofica Hohenembs, nije bilo oficielna pozdrava. — Vrême je na sredozemnom morju preljepo, pak je i putovanje kraljice bilo povoljno. Malo prvlje dolazka carske jahte (ladje) stigel je vu Algir veliki damšif „Kolombia" iz Nju Jorka s jezero putnikah. Čim je kapetan „Kolumbie" dočul za dolazek kraljice, dal je jahtu pozdraviti zastavom i s mužikom pučke himne na palubi.

Jakost evropskih mornaricah.

Vu Englezkoj se neprestance ističe potreba, da se englezka ratna mornarica pojakša, ar da vezdašnje stanje nedotiče ni za obranu posjeda ni za zaštitu englezke trgovine. Istom pred par dnevi najavil je George Hamilton dolnjoj hiži predlog, koji ide za tim, da se zaključi pojačanje, — vse su ga stranke s odobravanjem primile. Englezki admiralitetski ured izdal je sledeći izkaz o stanju mornarice evropskih velevlastih, koji se stoga čita velikim interesom:

Englezka ima 24 ratna broda za obranu obalah, 60 krstašah i 74 ladje druge vrsti vu službi. Vu pričuvi imade 10 ratnih brodavah, 14 brodavah za obranu obale, 49 krstašah i 44 ladje druge vrsti. Vu gradnji i opremi se nahadja 9 ratnih ladjah, 19 krstašah i 22 ladje druge vrsti. Ukupno anda ima cêla englezka ratna mornarica 325 brodovah.

Francezka ima vu službi 19 ratnih brodovah, 5 brodovah za obranu obale 22 krstaša i 50 ladje druge vrsti. Vu pričuvi se nahadja 5 ratnih ladjah, 3 broda za obranu obale, 20 krstašah i 62 druge ladje. Vu gradnji i opremi se nahadja 8 ratnih ladjah. Francezka ima anda vu ovom času vu svojoj ratnoj mornarici 221 ladju.

Rusija ima vu izhodnom morju vu službi 5 ratnih brodovah, 9 krstaša i 34 druge ladje; vu pričuvi (rezervi) 5 ratnih ladjah, 9 brodovah za obranu obale, 6 krstašah i 37 drugih ladjah. Vu gradnji se nahadja 8 ratnih ladjah, 4 broda za obranu obale, 2 krstaše i 4 ostala broda. Brodovlje vu izhodnom morju ima anda 120 ladjah. Vu črnom morju nahadjaju se 4 ratne ladje 1 se nahadja vu opremi, a 1 se gradi.

Italija ima vu službi 4 ratne ladje 8 krstašah i 16 drugih ladjah; vu pričuvi 5 brodavah za obranu obale. 5 krstašah i 26 drugih ladjah ter 9 ratnih brodovah. Vu gradnji se nahadjaju 4 ratne ladje, 13 krstašah i 3 druge ladje. Vu vsemu ima anda 83 ladje.

Njemačka (Prajzka) ima 14 ratnih ladjah, 6 brodovah za obranu obale i 13 drugih brodavah; flota za krstarenje ima 17 krstašah i 14 drugih brodovah. Ukupno 64 ladje.

Pridodajemo, da se ovi broji znatno razlikuje od onih službenih, koji su za ljeto 1892. izkazini vu orsačkih kolendarih, gde su popisane vse ladje od najvekših do najmenših, koje služe vu taborske cilje. Za prispodobu navodimo i njih skupno:

Englezka 711 taborskih ladjah vsih vrstih; Francezka 350 ladjah (prez torpednjačah), — Rusija 152 ladje (praz školskih i zu lokalnu službu), — Italija 271 ladju, — Njemačka 190 ladjah, — Austro-Magjarska 122 ladje, — Švedsko Norvežka 105 ladjah — Nizozemska 366 ladjah, — Španjolska 118 ladjah.

Medjimurski kolendar.

Medjimurski kolendar za leto 1894 (XI, tečaj) izlazil je vu Čakovcu vu knjižari Fischela Filipa. Sastavil za medjimurski puk Margitai Jožef. Cêna 20 kr. Zadržaj kolendara: 1) Kolendar. Majka božja lauratanska, pisal: E. Kollay. 3) O nevoljnih sirotah i o angelu, priredil: Glád Ferencz., 4) Naš zavičaj, složil Kutnyak Martin zvonar vu Rackaniži. Tko veruje a tko ne? pisal E. Kollay. 5) Zdravstvo (Naftalinvračtvo proti hripavcu, Topla voda kakti vračtvo, Proti difteriji, Hranivost meda, Ljekovita svojstva sočiva, Divje meso, Kak se čuvamo od kolere) 6) Mudri vandravec (sa slikom), Žena i krava (sa slikom), Spameten odgovor (sa slikom), Gospon majster (sa slikom), Zrok (sa slikom). Prestrašil se je (sa slikom), Nije dobro konja privezeti (sa 5 slikami.) 7) Nekaj za kratek čas, napisal: Glád Ferencz. 8) Sejmi. 9) Oglasi. — Ovoga kolendara preporučamo našemm medjimurskomu puku!

Skupština ženah.

Vu jednoj skupčtini (spravišču) za pravice ženah, kojemu spravišču je bila prezešica jedna dama (gospa), stupil je nekakov gospona na govornicu i rekel je: „Poštuvana skupščina ja poštujem žene. (Vrlo dobro! rekle su vse gospe) Žena mora vu hiži imati prvi glas. (Dugotrajno odobravanje i pleskanje. Ali žene nisu sposobne za javne službe. (Oho! O! O!). — Žene vu obče nisu ljudi, nisu ljudska bića!" (Zaglušna larma i vika. Vikale su: Oho! Vun žnjim. — Poklam kam su se malo vmirile, prezešica je pozvala toga gospona govornika na red. (Tak j trêba!) Govornik je nastavil: „Žene nisu ljudi!" (Larma se ponavlja, ter prezešicu s velikom mukom uzpostavja mir zvoncem) Prezešica: „Ako li nastavi govornik na taj načiu govoriti, ja mu vzemem rê!" (Vika: Tak je! Dobro je!) — Govornik: „Ja moram pri onom ostati kaj velim, ja dapače prehadjam na dokazivanje i velim: žene su angeli, anda nisu ljudi!" (Ah, ah! Bravo! Jako dobro!). — Prezešica se izpričava zaradi nesporazmljenja ter pozivlje skupščinu da dade govorniku zadovoljščimu, dignuvši se sa stolcov.

Premembe vu nadbiškupiji.

Pokehdob se je prečastni gospodin doktor Štefan Vuchetich kanonik i t. d. odrekel časti i službe prezeša prosinedulnog egzaminatora nadbiskupskog suda, — presvetli je gosp. kapitularni vikarus imenuval: prezešom prosinod. egzaminatorija preč. gosp. dra. Martina Mutunci, a predsednikom ženitbenoga suda presv. i preč. gosp. dra. Franju Ročkoga.

Kratke novosti.

— Visoka doba. Vu Gyoli je neki dan vumrl 110 ljet star starec Szabadoš Mihálj, koga oplakuje 82 ljet star sin i toliko vnukov i prevnukov, da bi napunili cêlo selo.

— Influenca (beteg) širi se opet na vse strani. Vu Beču je ovih dnevov došlo vu obči špital prek 160 ljudih, ali su mogli samo 92 namestiti. Néga hiže, gde nebi koja to peršona bila betežna.

— Vu Šopronu hura difteritis i skrlet. Pokehdob pomor iznosi 40 procent zbetežanih zaprte su vse pučke škole.

— Barun Scefried tovaruš bavarske princese Elisabete, izstupil je iz prajzke vojske. Mladenci se vezda nahadjaju vu Švajcarkoj, a kesneše budu se nastanili vu dvoru Petersburgu vu Tirolskoj, kaj ju je svojoj vnučici prikazal kralj Ferencz Jožef.

— Vu Antverpenu izgorel je po noči veliki magazin žita. Kvara je svega skup do milijunah forinti. Žito je bilo vrêdno 3 milijuna, a stanja 2 milijuna forinti.

— Vladarski jubileum. Pred osmemi dnevi navršilo se je 45 ljeto srečnog i blagotvornog vladanja Njegvoga Veličanstva cesara i kralja Ferencz Jožefa.

Dobre **žepne i stêne vure** za fal cênu moči dobiti pri **Pollak Bernatu vuraru** vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se **uzimljeju vure takaj** za popravek za fal cênu.

Šantavec.

Na imendan V. G. Štefana Matosevics.

Tiho stoji grad Šantavec tiho, pa se čudi,
Kako pusto, kako mirno, je vse na okol,
Kad pred zimom su po hižah poskrili se ljudi,
Samo mrzli veter brije nad brege i dol.

Pa mu li Božičnih dnevov godi ta tišina?
Kad teh svetkov veseli se vsaki borni stan.
I na drugi dan Božiča god je gospodina,
Ki vu župničkom dvoru slave imendan.

V slavu toga imendana — da si brije zima,
Nut Šantavca, da rezgalim velelepi kraj.
Svet' Volfgang i tom gor cirkvica Jeružalima
Glasovitih vinogradov „Štajarski je raj".

Sveti Urban tu patronuš pa svoju kapelu
Kinči; šnjom skup vinograde i Šantavec dvor.
V širno dravsko polje kaže Stanetinec selo,
Daljnu južnu stran gradiju vrhi modrih gor.

Gradu bližnji susedi, su kak na morju ladje,
Da uzburkanj valovi v zrak nje dignu kad.
Oberlendoš, Goričica, Kalec i Robadje,
I med jimi na sredini je Šantavec grad.

Gori srdca! v Nebo čuj se slava Bogu slava!
Al' su lepši kraji gor, do Švicarskih planin?
Kada zazeleniju se gai, breg i dubrava,
Tad' veselo si popeva tu gorički sin.

Krasan ti je pogled samo tog' goričkog vrta,
Pa ravno na svoj god ovde gospodina ne,
Grad zatvorjen, još v kapelu vrata su zaprta
Dvor, gorica, bela vila, tužno gleda vse.

Farni cirkvi pred altarjem vidimo tih stati,
Za Ovčice svoje pravi duhovni pastir,
V senci tabernaklja, gde vernim Jezuša dati,
Mogu; tu jim radost, tu veselje jim je zmir.

Za imendan pa verniki blagoslov odzgora,
Otcu, duhovnom želiju obilno prijet,
Štrigovčanov pa v palači župničkoga dvora,
Kupice zazvenketaju,— „Još na mnogo let?"

K tomu i ja nek priložim svoga srdca želje,
Zdravje, dobru sreču Njim želječ za godovno!
Tu i tam po smrtt negda Njim razcvele lelje,
V krajih gde leto večno nebude minulo!

Mart: Kutnjak,
zvonar
u Rackaniži.

Tonika.

(Pripovest.)

Napisal Aloisius Kralj

Ponašli: J. K.

V.

Vezda pak da si mu družica, morala bi da tom zvanju i odgovaraš, a ne prirediti mi tak veliku tugu, biti mi tak velika neprijateljica. priredijujuć mi toliku sramotu!

Uh, kaj sam dočekal!

Tak je Jurko grdil si ženu, čas pak mučal, padnuvši u duboku zamišljenosti zdvajanje. Došlo je čar, kak je bil u muževnoj dobi, da mu je suza iz očil poleti. Ali nje se to nikaj neprime. Prijela je ona već list od svog dragog Pište, pak pojde za njim. — Kaj više, bilo joj je još drago, da se muž oče svaditi.

Nesreća se još jedenput resiplje na Jurka; polegne opet, bol mu se na gorše obrnula. Vrači se siromak vre osam danah, neznajući nevoljen, da mu žena dug dela na hižu, polje, gorice, te nakanjuje po temnoj noći pobeči s dobrom kesom.

Po drugom pismu, koje je od Pište primila, postala je sva znemirjena, te je gledala pririku da bi pobögla. Pak niti nëje odgadjala dugo! Bila je tiha mirna noć, a ona iz gine u nju nevideljivim tragom Odišla u Peštu k Pišti, dala mu sve peneze pod pogodbu, da snjom živi.

Dok je bilo grošićov, živilo se je. Al, se vrëme mënja a snjim sve, a borme i ova kesa. A gda je to nepremišljeno vrëme nadošlo, pomislilju, kaj budu vezda? Pak kaj? Ti u službu, ja u službu, kak smo i bili. Tak su i učenili, ali prijateljstvo je svejedno trajalo. Jurko Božar, dočuje sve to, nu nëje hotel ženu si nazad u hižu dopeljati. Na čase ju je prekljal, na čase pak tužil, dok mu duša i pamet neupeša, a onda mu në je već za ni kaj stalo. Počel je jako piti i razsipavat i ono malo, kaj je imal. I neje drugo potrajalo, gda na jedenput pred hižom Jurka Božara bubenj se zglasi. Jeden, dva, tri, gdo već da!"

Vezda je sam ostal gole zuke brez svakoga poslovenja. Pak kaj da i začne, gde je boloval na mozdnjanih, mahnitav je. Kak je vre jako malaksal na pameti, pošlje ga občina u ludnicu, iz koje se potlje nekoliko mësecih samo malo bolje nazad povrne. Zdrav je i nezdrav; na čase bedastnori, na čase pameten; ali se sam nëje mogel haniti. Za to ga je občina poslala u sirotinski zavad.

Oj, mili Bože! gde je on lëpi jaki i krëpki čovëk Jurko. Gdë je on posëdnik bliže vinograda i polja? Ovdë je mršav, zguren u zakutku sobe sirotinskoga zavoda, u kojoj je već njemu spodobni. Onde je u družtvu više nešrečnikah, gde kakti nov pripevëda tužnu svoju dramu prošastnosti izticavajuć nezboravnu svoju Maličku i jedinog sinčića, a proklinjajuć drugu i nesrečnu ženitbu, natrpavajuć svu krivnju na Pištu brijača.

I ne potrajalo drugo, gda se na zapadnoj strani čakovečkog grobja na mëstu, na kojem počivaju pokojni, koje občina ob svom trošku dade pokopati, vidit mogel mali od bukova drva nepofarbani križ na kojem se su komaj čitati mogla malena črna slova: „Ovdë počiva u miru božjem Jurko Božar 44 god star."

VI.

Još istoga dana, gda je Tonika u Peštu prispela, uzel e Pištu k vojnikom u husarsku regimantu. A Tonika, kak sam spomenul, poslala je u službu. Veselila se danu, gda bude Pišta odslužil, ar dobivajuć glase, da joj mu jako beteguje, i da nebude ozdravil i onda se budu uzeli, a joj je Pišta abečal. Ali njeno veselje se preobrne naskoro, na zalost, gda se drugog leta raznesel glas, da budu i Magjarske regimente išle na okupiranje Bosne a med onimi je i njeni ljubeči. Ali nëje dragač! Trubenta zovne pa i Pišta na putu Bosnu.

Tonika se osobito izpitavala, kak se u to vrëme zbiva. Čtala je neksk novine zahvaljujuć svomu poksjnomu mužu, da ju je dal u školu, da sada bar nekaj na svoje oči vidi uvëravajuć se sfim da to morebitnëje takova bitka, kak se mislilo.

Gda je okupacija minula, moral je Pišta zadnju godinu u Bosni odslužiti. Pisal je nekoliko listov Toniki, gdë u zadnjem lëta 1879 javi, da naj dojde u Brod na njegov dočck, a ju želi, sčim prije viděti, a odonud da budu zajedno u Budimpeštu nazad, gdë kano zdavnja željeno oživotvorit.

Prispil je, kojeg je Pišta naznačil za dočck u Brodu. I tu se postavi on u lëpom husarskom odelu. Nëje tu bilo radosti i pripovëdanju konca, kraja.

Vezda smo svoji! Vezda se budemo ljubili, dok nas smrt nerazstavi! Klikne Pišta, zagrljujuć još u vëk lëpu Toniku. On počuti za nju sažaljenje, videć koliko je aldovanje za njega na oltar ljubavi doprinesla te mu stoga duša nedopusti, da ovrši na mënjeno, videl da je već jedna osoba postala aldov njihove ljubavi. On je ozbiljno premislil i dovršil, vënčati se sa nekdašnjom već mu ljubom Tonikom.

Iz Broda obrnuli su s vlakom, cugom u Osek, odkud budu direktno (zraven) u Peštu.

Gda podju prek oseëkog mosta, zaškripi nekaj, za čas se raziblje, i u časku pukne, ravno, gda su njihova kola u sredini bila i tu je most s cugom skupa na površju Drave i za časih prekrije Drava.

U onom ljuljanju i škripanju mosta, kak je sëdel Pišta poleg obloka u kupeju. na vrne pogled van, pak videć, da se približuja smrti, zagrli naglo svoju sudjenicu, vrisnuvši: Pomoć Tonika!"

* * *

Blizu novoga železničkoga mosta u Oseku podiže se spomenik, postavljen nekojim nesrećnim Magjarskim husarom, koji su dokončali život, putujuć na dopust. Med timi je delnik slave, naš „srčani junak" Pišta, koj, u onom ljuljanju mosta, putuje pram smrti zaisče zadnju još tělesnu pomoć, odsudjene si ljube Tonike.

(Konec.)

LOTERIJA Grac, 16-ga deczembra 1893

7 84 29 57 47

Cena žitka. — Gabona ára

1 m.-mázsa. —	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	6	75
Rozs	Hrž	5	50
Kukoricza ó	Kuruza stari	4·60	
„ új	„ novi		
Árpa	Ječmen	6.—	
Fehér bab	Grah beli	5.—	
Sárga »	» žuti	4.—	
Vegyes »	» zmëšan	4.—	

NYILTTÉR*

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállitó) selyemgyára Zürichben, privátmegrendelőknek közvetlenül szállit fekete, fehér és szines selyemszöveteket, méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vammentesen, sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szin és árnyalatban.) Minták postafordultával küldetnek. Svájczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt köziöttekért nem vál l fe elősséget a Szerk.

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF
Glavni suredmik
GLÁD FERENCZ

Arverési hirdetmény.

Perlak város elöljársága által közhirré tétetik, hogy a város tulajdonát képező **piacz helypénz szedés, közvágóhid és halászat**

folyó 1893. évi deczember hó 27-èn délelőtt 9 órakor

nyilvános árverésen bérbe adatni fog. Ugyanekkor a város világítása árlejtés utján szintén kiadatik.

A feltételek a város házánál mindennap 8–12 és délután 2 5 óráig megtekinthetők.

Perlak, 1893. évi deczember 17-én.

939 1—1 ***Az elöljáróság.***

4975 tk 93

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkvi hatóság a kérelem következtében közhirré teszi, hogy dr. Tersánszky Gyula ügyvéd perlaki lakos végrehajtatónak, Kis Mihályné szül. Margyetko Mária mura-csányi lakos elleni, végrehajtási ügyében a 43 frt 41 kr. tőke ennek 1891. évi október hó 21-től járó 6% kamatai, 6 frt 70 kr. per, 4frt 70 kr. végrehajtási kérelmi, 9 frt 88 kr, végrehajtás teljesitési és ezuttal 7 frt 20 krban megállapitott költségeknek behajtása czéljából a n-kanizsai kir törvényszék (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő, a mura csányi 1719 sztjkvben A I 820/b, 2405/a/a, 2458/a, 2502/b és 4874/b hrsz. a. foglalt Kis Mihály és neje Margyetkó Mária nevén álló ingatlannak az 1881 évi 60 t.-cz. 156. §-a értelmében egészben 310 frt becsárban

1894. évi január hó 10-ik d. e. 10 órakor

Mura-Csány község házánál dr. Tersánszky Gyula vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyan attól 90 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. — Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejüleg megállapitott árverési feltételek a perlaki kir. járásbiróság telekkönyvi osztályánál és Mura-Csány község elöljáróságánál a hivatalos órákjalatt megtekinthetők.

Kelt Perlakon 1893. november hó 9 én.

938 1—1

Köszvény és csúzban szenvedőknek ezennel a legtágabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicsőleg ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólag legyen emlékezetbe hozva. Ezen népszerü háziszer 25 óta, mint legmegbizhatóbb fájdalomcsillapitó bedörzsölés ismeretes és mindnyájak által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további különös ajánlásra nem szorul. Üvegje 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi áron a legtöbb gyógyszertárban kapható. Azonban a „Horgony" védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonynyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszertárához: Richter gyógyszertára „az arany oroszlánhoz" Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

Bérbeadás.

Szoboticzán

két lakház

3 évre azonnal bérbeadandó. Az egyik ház következő helyiségekből áll: 2 szoba, 1 konyha, 1 kamra, istálló, pajta és pinczéből, továbbá hozzátartozó 2 hold szántóföld.

A másik ház pedig: 1 szobából, egy mellékszoba, konyha, istálló, pajta, kamrából és hozzátartozó fél hold kert és fél hold szántóföld.

Bővebben értekezhetni

Singer Salamon
tulajdonosnál
941 1—1 Szoboticzán.

Oglas.

Singer S. vu Sobotici na rendu daje jedno za drugem na 3 letah

2 hiže

koje moći je taki prekvzeti.

Jedna hiža stoji: iz 2 sobah, kuhnje, komore, štale, škednje; sim spada još pol mekot vrta i 2 mekotah oranice.

Druga hiža stoji: iz 2 sobe, kuhnje, štale, škednje, komore; sim spada još pol mekot vrta i poldrugi mekot oranice.

Vu Sobotici, 1893. 22-ga decembra

Singer Salamon.

PSERHOFER J.-féle

gyógyszertár

BÈCSBEN, I. KER, SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

„zum goldenen Reichsapfel."

Vértisztitó labdacsok, ezelőtt **általános labdacsok** neve alatt; ez utóbbi **nevet teljes** joggal megérdemlik, mivel csaknagyon alig letezik betegség, melyben ezen labdacsok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyitották volna. Evtizedek óta ezen labdacsok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziszerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsok háziszerül ajánltatnak és ajánltattak minden oly bajoknál melyek a rosz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértolulások aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknél. Vértisztitó tulajdonságuknál fogva ki ünő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: igy sápkórnál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztitó labdacsok oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmakat sem okozzák, s ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálairatból, melyet e labdacsok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat emlitünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 3 án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nékem ismét 15 tekercset az ön folülmulhatatlan vértisztitó labdacsaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacsai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferenez, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Plödnik mellett, 1887. szept hó 12 én.

Tekintetes Úr!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megirom. Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csodalatra méltó labdacsai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsok engem is tökéletesen ki fognak gyógyitani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segitségül szolgáltak. Kufiicz Teréz.

Bécs Újhely, 1887. nov. 9 én.

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorbajban és vizkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlen egy dobozt kapott Ön kitünő vértisztitó labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gröhl mellett, 1889. márcz. 27 én.

Tekintetes Ur!

Alulirott ismételten kér 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitünő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsok értéke felett és azok, a hol csak alkalmam nyilik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálairatom tetszészerinti használására Önt ezennel felhatalmazom.

Tejes tisztelettel Hahn Ignácz.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1888. okt. 8 án

T, Úr!

Felkérem, miszerint az Ön vértisztitó labdacsaiból 1 csomagot 6 dobozzal küldeni szíveskedjék. Csakis az Ön csodálatos labdacsainak köszönhetem, hogy egy gyomor-bajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsok nálam sohasem fognak kifogyni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

Ezen vértisztitó labdacsok csakis a **Pserhofer J.-féle,** az **„arany birodalmi almához" czimzett gyógyszertárban, Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a.** készittettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentetlen utánvéttel küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban postautalványnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt; 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr. 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsok a legkülönfélébb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik **csakis** Pserhofer J.-féle vértisztitó labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használ. s utasitása a Pserhofer J. névaláirással feketeszinben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláirással vörös szinben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatásu, legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok. u. m: gerinez agy-hántalom, tagszaggatás ischias, migraine ideges fogfájás, tőfájás, fülszaggatás stb. stb. ellen 1 forint 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs Pserhofer J.-től Évek hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállitott nagy szelenczével 2 forint.

Általános tapasz Steudel tanártól. Ütés és szurás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacz, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitünő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokras minden idült sebre, mint legl ztosabb szer elismerve. Egy kocsoggel 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Útiűnedv, egy általán sanismert kitünő háziszer hurut rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajc. 2 üveg bérmentve 1 frt 50 krajczár.

Élet-esszenczia (prágai csöppök), megrontott gyomor, rosz emésztés és mindennemü altesti bajok ellen kitünő háziszer. 1 üvegecske 22 kr. 12 üveg 2 frt.

Általános tisztitó só Bullrich A. W. tól. Kitünő háziszer a rosz emésztés minden következményei, u. m. főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalzsam, Egy üveg 50 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az azáltal képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Go'yva-balzsam, kitünő szer golyva ellen Egy üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 kr.

Helsó vagy egés ség so kitünő gyógyszer, gyomorhurut és minden a rendetlen emésztésből származó bajoknál. Egy csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készitményeken kivül az oszlrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszereztetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvéttel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Ház, föld és rèt eladás.

Strahonineczen egy üzlet vagy kormcsahelyiségnek alkalmas

ház

egy födél alatt épült istálókkal és nagy szinnel, 2 kamara 3 kukoriczagóré — továbbá 5 hold szántóföld réttel, az egyik réten több mint 200 frt értékü fatörzsek. 2 és fél hold erdő és 8 hold legelő — azonnal eladó. Bővebbet

Korunek Ferenczné

Strahonineczen.

931 3—3

Valódi

gyógy malaga-bor.

a Klosternenburgi cs. és kir. borkisérleti állomás szerint

igen jó valódi malaga,

kitünő erősitőszer **gyengélkedők**, betegek, lábbadozók és gyermekeknek stb. vérszegénység és gyomorbajok ellen igen jó hatással van, Kapható a

VINADOR spanyol bornagykereskedés

Bécs **Hamburg.**

törvényileg bejegyzett védjegye alatt ½ és ⅛ eredeti üvegekben. Továbbá **különfele igen finom külföldi borok eredeti üvegekben, eredeti árak mellett** ugyszintén poharankénti kimérés

Szeiverth Antal ur vendéglőjében

Csáktornyán.

☛ A Vinador jegy, ugyszintén a bejegyzett védjegy pontos figyelembe ajánltatik, mert valódiságáért csakis akkor vállaltatik teljes jótállás. 932 3—6

Előfizetési felhivás

A

„KÉPES CSALÁDI LAPOK"

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap 1894. évfolyamára.

Megjelen minden vasárnap, diszes kiállitásban, tetszetős borítókkal.

A „Képes Családi Lapok" a legelterjedtebb, legdiszesebb s legolcsóbb képes hetilap a mely szivet és lelket nemesitő, hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyujt a magyar müvelt olvasóközönségnek.

A „Képes Családi Lapok" a legmagasabb irodalmi nivón álló lap, mely körül nemzeti irodalmunknak első rangu irói és irónői tömörülnek; igy az 1894. évi első szám a következő iróktól hoz közleményeket: JÓKAI MÓR: „Hogy is volt ez a dolog?" (Beszély). BENICZKY BAJZA LENKE: „A sors koczkája." (Regény). TÖLGYESI MIHÁLY: „A gyémánt gyürü." (Humoreszk). P. CSORBA ÁKOS: „A hosporus partján." (Rajz). STILLER tanár: „A füzőről." (Orvosi czikk). stb. stb. Költemények irtak e számba: KOMÓCSY JÓZSEF, VARSÁNYI GYULA, FELEKI SÁNDOR dr. A regény mellékletet LAUKA GUSZTÁV irta, czime: »Pásztortüz és lidérczfény." — A képek az uj év alkalmából valók s igen találó rajzok. A mi különös érdeket kölcsönöz e számnak az, hogy az abban megjelent közlemények iróinak arczképeit s sajátkezü aláirásait is veszi az olvasó.

A „Képes Családi Lapok" évenkint a szövegbe nyomott több regényt ad, elsőrangu irók tollából.

A „Képes Családi Lapok" kéthetenkint megjelenő melléklapja a „Hölgyek Lapja" hártartási és divatrésszel ellátva, teljesen nélkülözhetővé tesz minden más divatlap tartását.

A „Képes Családi Lapok" a fentebb emlitett szöveg között megjelenő regényeken kivül évenkint több önálló, eredeti beköthető regényt ad jutalmul előfizetőinek.

S mindezen előnyök daczára a „Képes Családi Lapok"-nak a „Hölgyek Lapja" czimü divatlappal és Regénymelléklettel együtt előfizetési ára csak egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalához: Budapest, Nagykorona utcza 20. szám küldendők, amely kivánatra mutatvány számokat dijtalanul küld bárkinek ha az iránt levelezőlapon megkeresteték.

☛ Aki egész évre szóló 6 frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállitási dijjal egész évre beküld annak 4 regényt. — aki félévi 3 frt előfizetési összeget és 40 kr csomagolási és postaszállitási dijat küld be, annak 2 regényt, a 1 frt 50 kr negyedévi előfizetési dijat s 20 kr csomagolási és postadijat egyszerre küld be, annak egy eredeti regényt küld ajánlva és dijmentesen jutalmul a kiadóhivatal

A „Képes Családi Lapok" kiadóhivatala

937 1—5 Budapest V. Nagykorona-utcza 20.

Osztr. vöröskereszt sorsjegyek

Fönyeremény 50.000 frt.

Huzás 1894. január hó 2-án.

Bank és váltó-üzlet

XVII. m kir. államsorsjegyek.

Fönyeremény 60.000 frt.

Huzás deczemb. 28-án.

754 49—*

GRÜNWALD és SCHWARZ

VARAZSDON, BOLT UTCZA.

Bécsvárosi sorsjegyek.

Főnyeremény 200.000 forint

Huzás 1894. január 1-én.

Igérvény 3 frt 25 kr, és 50 kr. bélyeg.

IGÉRVÉNYEK

minden huzáshoz.

✲

Tőzsdei ügyletek

közvetitetnek.

Hitelsorsjegyek

Fönyeremény 150.000 frt.

Huzás 1894 január 1-én.

Igérvények: egész 4 és fél frt, és bélyeg.

Vásárol és elad mindennemü **értékpapirokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, záloglevéleket, részvények és kölcsönöket** ugyszintén **arany és ezüst pénzeket.**

Kölcsön értékpapirokra **teljes árfolyamértékig.**

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.

Sorsolási vesztességek ellen való biztositás.

Kisorsolandó értékek nyilvántartása.

☛ **Tudakozódásokra** pontosan felelünk és minden megbizást a legméltányosabban eszközlünk. ☚

Nyomatott Fischel Fülöp laptulajdonosnál Csáktornyán.